

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/118/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4419200302
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4419200302.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: I. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, XXX XX X., proti žalovanému: OTP Banka Slovensko, a.s., Štúrova 5, 813 54 Bratislava, IČO: 31 318 916, o určenie neplatnosti zmluvy a neexistencie záložného práva a iné, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 18C/3/2019-126 zo dňa 14.01.2020 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o zamietnutí žaloby a o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom prvým výrokom žalobu zamietol, druhým výrokom zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Nové Zámky č. k. 18C/3/2019-21 zo dňa 01.02.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.02.2019, a tretím výrokom rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení súdu uviedol, že žalobca sa pôvodne dňa XX.XX.XXXX domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s., a spoločnosti F. X., M..L..T., zdržať sa výkonu záložného práva vo vzťahu k nehnuteľnostiam, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu. V následne podanej žalobe žalobca uviedol, že na základe Zmluvy o OTP refinanc úvere číslo XXX/XXXX/XX M. zo dňa XX.XX.XXXX a Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti E. k P. číslo XXX/XXXX/XXSU zo dňa XX.XX.XXXX mu žalovaný poskytol úver vo výške 28.000 eur, ktorý bol zabezpečený záložným právom k nehnuteľnostiam v jeho vlastníctve. Z dôvodu, že úver pre stratu zamestnania nesplácal, bolo priročené k vykonaniu dobrovoľnej dražby spoločnosťou F. X., M..L..T., no doposiaľ nedostal oznámenie o dobrovoľnej dražbe a s dobrovoľnou dražbou nikdy nesúhlasil. Namietal, že žalovaný mu neoznámil, koľko už bolo na predmetný úver od 22.12.2014 zaplatené, spochybnil záložnú zmluvu, ktorá je podľa neho neplatná, a ním podpísané zmluvy boli vopred predtlačené. Žalovaný požaduje zaplatenie sumy, ktorá aj po vykonanej dražbe nebude stačiť na uhradenie dlhov, a hodnota jeho nehnuteľností je rozhodne vyššia, než aká bola stanovená znaleckým posudkom. Výkonom rozhodnutia by mu bola spôsobená závažná ujma.

2. Súd uznesením č. k. 18C 3/2019-21 zo dňa 01.02.2019 návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a zároveň uložil žalobcovi, aby podal do 60 dní od právoplatnosti uznesenia žalobu o určenie neexistencie záložného práva viaznuceho v prospech žalovaného na nehnuteľnostiach vo vlastníctve žalobcu. Podaním nazvaným ako žaloba na určenie neplatnosti a neexistencie záložného práva a určenie vlastníckeho práva doručeným na súd dňa 26.03.2019 sa žalobca domáhal určenia, že na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v okrese I. E. v obci X., v katastrálnom území X., zapísané

Okresným úradom I. E., katastrálny odbor, na LV č. XXX ako stavba so súp. č. XXX, postavená na pozemku parc. reg. „C“ č. XXX/X, druh stavby rodinný dom v spoluvlastníckom podiele 1/1, pozemok - parcela registra „C“ č. XXX/X o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoría, v spoluvlastníckom podiele 1/1. pozemok - parcela registra „C“ č. XXX/X o výmere XXX m² druh pozemku záhrady, v spoluvlastníckom podiele 1/1, pozemok - parcela registra „C“ č. XXX/X o výmere XXX m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoría, v spoluvlastníckom podiele 1/1, neviazne záložné právo zmluvne zriadené na zabezpečenie pohľadávky žalobcu voči žalovanému, a žiadal tiež, aby súd vyhlásil neplatnosť záložného práva k danej nehnuteľnosti v prospech žalovaného.

3. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že žalovaný mu na základe zmluvy o OTP refinanc úvere č. XXX/XXXX/XX/M. zo dňa XX.XX.XXXX a zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. XXX/XXXX/XXSu zo dňa XX.XX.XXXX poskytol úver vo výške 28.000 eur, ktorý bol zabezpečený zriadením záložného práva. Keďže dlh nesplácal, začal žalovaný realizáciu zmluvného záložného práva prostredníctvom spoločnosti F. X., M..L..T.. Žalobu odôvodnil tým, že nevie, akú sumu dlhuje, a aj čiastočnou neprijateľnosťou zmluvných podmienok žalovaného, ktoré však v žalobe bližšie nedefinoval, pričom nárok žalovaného je podľa neho premlčaný. U neho dochádza k závažnej ujme, čo sa týka zabezpečovania jeho základných ľudských potrieb a bývania. Žalovaný ho nikdy nevyzval na platenie dlhu a nedal mu šancu sa s ním dohodnúť. Uvedol, že je nezamestnaný a vedený v evidencii Úradu práce. Zmluvu podpisoval pod veľkým psychickým nátlakom, keďže žil v neustálych obavách o zabezpečenie potrieb ich rodiny. On nemal žiadnu vôľu nehnuteľnosť predať. Celé konanie je v rozpore s dobrými mravmi. Navrhol, aby súd riešil neplatnosť záložnej zmluvy, lebo podľa neho je to formulárová zmluva a nie je vôbec isté, čo je jej skutočným predmetom. Záložná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou a je neúčinná záložná aj úverová zmluva, lebo boli uzavreté v rozpore s dobrými mravmi s cieľom pripraviť ho o nehnuteľnosť. Žiadal, aby žalovaný záložné právo nevykonával. Podľa neho ide o spotrebiteľský úver, ktorý by mal byť posúdený ako bezúročný a bez poplatkov. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere považuje za neplatný právny úkon. Súd by sa mal vysporiadať s neprijateľnými zmluvnými podmienkami uvedenými v zmluve a ex offio vykonať súdnu kontrolu zmluvných podmienok.

4. V priebehu konania žalobca uviedol, že v r. XXXX si kúpil dom, potom ho prerobil a dovtedy úver splácal, no v r. XXXX stratil zamestnanie. Rozumie princípu záložného práva. Uvedol, že podpísal zmluvu o záložnom práve, mala ním byť zabezpečená pohľadávka vo výške 28.000 eur. Nevedel povedať, prečo by mala byť zmluva o zriadení záložného práva vadná. F. X. mu oznámil, že mu budú predávať dom. Potvrdil, že mal úver v M. M. a uvedená zmluva so žalovaným mala slúžiť na refinancovanie iného úveru. Zmluvu pri podpise čítal, úver vyčerpal a staré dlhy boli vyplatené. Uvedomuje si, že mal platiť splátky vo výške 117,89 eura mesačne; prestal ich platiť pre stratu zamestnania. Uvedomuje si tiež, že pokiaľ nebude platiť splátky, banka mu dom predá; nevedel uviesť, prečo by malo byť záložné právo neplatné.

5. Žalovaný potvrdil, že so žalobcom uzavrel dňa XX.XX.XXXX zmluvu o OTP refinanc úvere č. XXX/XXXX/XXSU, na základe ktorej poskytol žalobcovi účelový spotrebný úver zabezpečený nehnuteľnosťou v sume 28.000 eur. Zabezpečenie úveru bolo riešené zriadením záložného práva na rodinný dom s pozemkami vedený na LV č. XXX pre k.ú. X. vo vlastníctve žalobcu. Splatenie úveru bolo zabezpečené aj dohodou o zrážkach zo mzdy. Zároveň s podpisom úverovej zmluvy bola podpísaná zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti. Až po podaní tejto záložnej zmluvy na vklad do katastra bolo žalobcovi umožnené čerpanie úveru. Žalobca splnil podmienky na čerpanie úveru a úver v celosti vyčerpal. Mal ho splácať v pravidelných splátkach po 117,89 eura mesačne. Pre riadne nesplácania úveru žalovaný po márných výzvach na platenie pristúpil k vyhláseniu úveru za predčasne splatný. Zároveň začal záložný veriteľ realizáciu záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby tak, ako to bolo dohodnuté v článku V. záložnej zmluvy. Poukázal na výzvu pred zosplatením úveru zo dňa 01.01.2018 a vyhlásenie úveru za predčasne splatný zo dňa 11.02.2018; tieto dokumenty žalobca prevzal na doručku. Podpísanie záložnej zmluvy a jej podanie na katastrálny odbor bolo podmienkou čerpania úveru. Zmluvy žalobca podpisoval na obchodnom mieste žalovaného a jeho totožnosť bola overená pracovníkom pobočky. Žalobca vôbec neuviedol, ktoré konkrétne podmienky v zmluve považuje za neprijateľné. Pokiaľ ide o námietku premlčania, je zrejme, že dlh voči žalovanému nie je ani čiastočne premlčaný. Pokiaľ ide o námietku rozporu uzavretia zmluvy s dobrými mravmi, žalovaný poukázal na to, že šlo o refinancovanie úveru a v žiadnom prípade nemohlo ísť o nátlak. Refinancovaním úveru sa totiž riešilo nahradenie starého nevýhodného úveru úverom s lepšími podmienkami. Žalobca len odďaľuje oprávnené nároky svojich veriteľov na zaplatenie svojich záväzkov. Žiadal, aby súd žalobu zamietol a

zároveň zrušil neodkladné opatrenie. Úverová zmluva bola medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa XX.XX.XXXX riadne podpísaná, avšak žalobca neplnil splátky úveru riadne a včas. Úverová zmluva je síce spotrebiteľskou zmluvou, ale nie je spotrebiteľským úverom v zmysle § 1 ods. 3 písm. a) zákonom o spotrebiteľských úveroch.

6. Súd po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ podpísali dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere, podľa ktorej poskytol žalovaný žalobcovi spotrebný úver na účel splatenia úveru, zabezpečený nehnuteľnosťou v sume 28.000 eur s úrokovou sadzbou 3,99 % ročne. Splatenie úveru bolo zmluvne zabezpečené zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXX kat. úz. X., Obec X., a aj dohodou o zrážkach zo mzdy. Splácanie úveru bolo dohodnuté v mesačných splátkach po 117,89 eura. Podľa článku VII. ods. 2 písm. e) zmluvy bol žalovaný oprávnený pri podstatnom porušení zmluvných povinností vyhlásiť úver za predčasne splatný. Podľa zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti zo dňa XX.XX.XXXX išlo o zabezpečenie pohľadávky zo zmluvy o spotrebnom úvere č. XXX/XXXX/XXSu zo dňa XX.XX.XXXX. V článku V. zmluvy je uvedené, že ak zabezpečovaná pohľadávka nebude riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva predajom zálohu na dražbe. V článku VIII. ods. 7 zmluvné strany vyhlásili, že si zmluvu riadne prečítali, sú spôsobilí na právne úkony, zmluvu podpisujú slobodne, vážne, bez nátlaku a nie sú im známe okolnosti, ktoré by ju robili neplatnou. V článku VIII. ods. 2 bolo dohodnuté, že spory, ktoré medzi stranami vzniknú z tejto zmluvy, budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní na Stálom rozhodcovskom súde Slovenskej bankovej asociácie. Tým nie je dotknuté právo záložcu riešiť spory so záložným veriteľom, najmä spory o platnosť zmluvy a o právach a povinnostiach vyplývajúcich z tejto zmluvy pred súdom podľa všeobecných záväzných právnych predpisov upravujúcich konanie pred súdmi. Z dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa XX.XX.XXXX mal súd preukázané, že žalovaný ako banka a žalobca ako klient podpísali dňa XX.XX.XXXX dohodu o zrážkach zo mzdy na zabezpečenie uspokojenia pohľadávky banky vyplývajúcej zo zmluvy o OTP refinanc úvere č. XXX/XXXX/XXSu zo dňa XX.XX.XXXX. Poverený zamestnanec pobočky totožnosť žalobcu pri podpise zmluvy overil. Podľa LV č. XXX pre obec X., k. ú. X. je žalobca vlastníkom nehnuteľností, ktoré sú predmetom záložného práva podľa vyššie uvedenej záložnej zmluvy. V časti „C“ ťarchy na uvedenom LV je záložné právo riadne zapísané. V poznámke LV je uvedené, že žalovaný začal výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby.

7. Podľa výzvy žalovaného zo dňa 01.01.2018 doručenej žalobcovi dňa 05.01.2018 žalovaný vyzval žalobcu na uhradenie dlžnej čiastky (troch splátok zmluvy) v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy a upozornil žalobcu na možnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný. Vo vyhlásení je uvedená výška záväzku žalobcu voči žalovanému rozpísaná na istinu, úroky, úroky z omeškania a poplatky. Podľa vyhlásenia úveru za predčasne splatný zo dňa 11.02.2018 žalovaný oznámil žalobcovi predčasnú splatnosť celého úveru a oznámil mu aj to, že v prípade nevyrovnania jeho záväzkov má považovať uvedené vyhlásenie za oznámenie o začatí výkonu záložného práva; žalobca vyhlásenie v odbernej lehote neprevzal. Podľa prehľadu splátok je zostatok pohľadávky žalobcu voči žalovanému ku dňu 21.09.2018 vo výške 26.308,37 eura. F. X., M..L..T., oznámil dňa 05.10.2018 žalobcovi začatie výkonu záložného práva na základe zmluvy o zriadení záložného práva a výzvou zo dňa 10.10.2018 vyzval žalobcu na umožnenie obhliadky nehnuteľností, ktoré boli pre účely záložnej zmluvy ocenené na 46.400 eur a pre účely vykonania dobrovoľnej dražby boli ocenené na 18.500 eur. Z internetovej stránky Národnej banky Slovenska (D..I..M. <.K..D..I..M.>), časť finančné inštitúcie, banky, štatistické údaje, úvery, súd zistil, že v X. XXXX, teda v čase uzavretia zmluvy bola priemerná úroková sadzba pre hypotekárne úvery pre obyvateľstvo v priemere 3,8217 %.

8. Súd prvej inštancie žalobu nepovažoval za opodstatnenú a jej zamietnutie so súčasným zrušením neodkladného opatrenia odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 10 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 3 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 137 písm. c), d), § 290, § 335 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Vo všeobecnosti má spotrebiteľ právo domáhať sa, aby v prípade pochybností o zákonnosti a správnosti jednotlivých ustanovení spotrebiteľskej zmluvy túto preskúmal súd, a teda naliehavý právny záujem na podaní žaloby mal súd za preukázaný. Zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorého aplikácia na daný prípad je priamo vylúčená ustanovením § 1 ods. 3 písm. a) tohto zákona.

9. Žalobca neuviedol, ktoré ustanovenia zmluvy o úvere by mali byť neplatné. V odôvodnení rozsudku súd poukázal na stanovisko Súdneho dvora Európskej únie a ním prejednávaný prípad C-240/98 až C-244/98. Súd prvej inštancie nezistil, že by jednotlivé ustanovenia zmluvy porušovali ustanovenia § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka. Úrok dohodnutý v zmluve korešpondoval s priemernou mierou úrokov poskytovanými bankami spotrebiteľom pri poskytovaní hypotekárnych zmlúv v X. XXXX. Žalobca ako spotrebiteľ si uvedomoval, že podpisuje zmluvu o úvere, ktorá má refinancovať jeho predchádzajúce úvery, a po splnení podmienok žalovaného - teda po zriadení záložného práva na nehnuteľnosti - mu bol úver riadne poskytnutý. Námietky žalobcu o porušení dobrých mravov zo strany žalovaného pri podpise zmluvy o úvere sú neakceptovateľné. Aj zmluva o záložnom práve na zabezpečenie pohľadávky žalovaného zo zmluvy o úvere je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca nekonkretizoval, ktoré ustanovenia zmluvy o zriadení záložného práva by mali byť neplatné; zmluva neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by porušovali zásady spotrebiteľského práva. V zmluve je riadne uvedené, aká pohľadávka žalovaného je ňou zabezpečená, čo je predmetom zálohu a zmluva obsahuje aj ustanovenie o tom, že ak nebude zabezpečená pohľadávka riadne a včas splnená, môže záložný veriteľ začať výkon záložného práva predajom zálohu na dražbe. Žalobca si uvedomoval význam záložného práva, zmluvu podpisoval s vedomím, že ak nebude úver riadne splácať, môžu byť nehnuteľnosti v jeho vlastníctve na dražbe predané. Podľa názoru súdu záložná zmluva a zmluva o úvere boli individuálne dojednané, obidve obsahujú ustanovenia, ktoré sa týkali len právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným (výška úveru, výška splátok, predmet zálohu, výška úrokovej sadzby), a žalobca ich mohol v priebehu procesu uzatvárania zmluvy namietat, resp. meniť. Žalobca nekonkretizoval, ktorého práva by sa mala vznesená námietka premlčania týkať. Tvrdenia žalobcu, že ho žalovaný nikdy nevyzval na platenie dlhu a ani mu neoznámil výšku dlhu, nie sú pravdivé, pretože mu zaslal výzvu pred zosplatením dlhu a potom mu oznámil, že vyhlásil úver za predčasne splatný a v rámci toho mu oznámil aj výšku nesplateného dlhu; výkon záložného práva mu bol riadne a včas oznámený. Námietskami žalobcu týkajúcimi sa činnosťami dražobnej spoločnosti sa súd nezaoberal, lebo nejde o žalobu o neplatnosť dražby. Z toho istého dôvodu súd ani neskúmal namietanú cenu založených nehnuteľností. Konštatoval, že priemerne inteligentný spotrebiteľ, ktorý si berie hypotekárny úver, musí chápať, že v prípade neplatenia splátok úveru môže banka pristúpiť k výkonu záložného práva. Ani ochrana spotrebiteľa zo strany súdov nemôže byť bezbrehá; spotrebiteľ je povinný dostatočne preskúmať zmluvu, ktorú podpisuje, a dôvodom na vyslovenie neplatnosti akejkoľvek spotrebiteľskej zmluvy nemôže byť skutočnosť, že sa spotrebiteľ so zmluvou dostatočne neoboznámil. Keďže súd nezistil porušenie zásad spotrebiteľského práva pri uzavretí zmluvy o úvere, ani záložnej zmluvy, žalobu v plnom rozsahu zamietol. Zároveň podľa § 355 ods. 1 CSP zrušil aj neodkladné opatrenie, ktoré bolo vo veci nariadené. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. Proti tomuto rozsudku vo výroku o zamietnutí žaloby a v súvisiacom výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že rozhodnutie súdu považuje za nesprávne, lebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ďalej konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Súd ho nevyzval na doplnenie dôkazov. Poukázal na to, že bol oslobodený od súdnych poplatkov. Dôkazné prostriedky, ktoré doložil, sú dostatočné pre rozhodnutie vo veci. On žiadne výzvy od žalovaného nedostal. Žiadal preskúmať zmluvu o úvere a aj zmluvu o zriadení záložného práva a opätovne poukazoval na nedostatky oboch zmlúv podľa jeho názoru. Súd s týmito jeho námietskami nevyrovnal. V jeho prípade ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorého ustanovenia v odvolaní aj citoval. Zotrvával na tom, že zmluva je neplatná z dôvodov ním uvádzaných. Namietal rozpornosť jej niektorých ustanovení, rovnako tak aj zmluvy o zriadení záložného práva. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s jeho námietskami a tvrdeniami a ani to neodôvodnil. Neboli teda dodržané zásady ochrany spotrebiteľa. Nárok žalovaného on neuznáva ani čo do dôvodu a ani čo do výšky. Súd by mal teda vyhlásiť za neplatný celý právny úkon. On uzavrel zmluvu v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok a je irelevantné, ako tento stav tiesne vznikol. Žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou a z jeho strany došlo k porušeniu Občianskeho zákonníka a aj zákona o spotrebiteľských úveroch. V odvolaní žalobca poukázal na niektoré súdne

rozhodnutia, vrátane rozhodnutí Ústavného súdu SR, Ústavného súdu ČR a Najvyššieho súdu SR. Žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a určiť že zmluva o úvere a zmluva o zriadení záložného práva sú neplatné, resp. rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

11. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že žalobca v odvolaní neuviedol žiadne právne významné skutočnosti, ktoré by neboli zodpovedané a vyvrátené. Týka sa to najmä skutočnosti, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, a nie o spotrebiteľský úver, že súd z úradnej povinnosti zmluvy preskúmal na súlad so spotrebiteľským právom a nenašiel v nich neprijateľné podmienky. Žalovaný preukázal informovanosť žalobcu o jeho omeškaní so plátkami a o výške dlhu. Napádané zmluvy boli individuálne dojednané, žalobca úverovému obchodnému vzťahu ako i záložnému právu rozumie, pričom tieseň nebola preukázaná, rovnako ani nevýhodné podmienky pre spotrebiteľa. Poukazovanie na neodbornosť žalovaného pri poskytovaní úveru je nepodložené a účelové. Keďže išlo o refinancovanie skorších úverov žalobcu, toto žalovaný ako veriteľ robí len v prípade, ak platobná disciplína klienta je v čase refinancovania bezchybná. Plne sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

12. Žalobca v následnej reakcii zotrval na podanom odvolaní a na všetkých svojich stanoviskách.

13. Žalovaný v ďalšom vyjadrení opätovne uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

14. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c/, § 219 ods. 3 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti v prvom a treťom výroku ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Výrok o zrušení uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia v dôsledku absencie odvolania nadobudol právoplatnosť. Odvolací súd zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. S odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie sa odvolací súd v tomto prípade stotožnil v celom rozsahu, preto na toto odôvodnenie poukazuje a na zdôraznenie jeho správnosti dodáva nasledovné:

15. Súd prvej inštancie zamietnutie žaloby správne odôvodnil na podklade skutkového stavu zisteného vykonaným dokazovaním súladným s ustanoveniami Civilného sporového poriadku. Z obsahu listinných a ostatných vykonaných dôkazov vyplýva ten skutkový stav, ktorý súd v odôvodnení svojho rozsudku podrobne opísal, a vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd nezistil opodstatnenosť žiadneho z odvolacích dôvodov prezentovaných žalobcom. Odvolací súd sa teda stotožnil so závermi súdu prvej inštancie aj ohľadom skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaných dôkazov a aj ohľadom právneho hodnotenia danej veci v celom rozsahu, pre ktoré bolo potrebné žalobu zamietnuť.

16. Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavke stanovenej v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd v odôvodnení rozsudku uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil; súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax, a dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je preukázať jeho správnosť, logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetliť myšlienkový postup súdu vedúci k rozhodnutiu i s poukazom na právne závery, ktoré prijal; niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Súčasne je i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní súdnych rozhodnutí, ktoré preto musia byť preskúmateľné. Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd ako aj z článku 46 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Ak rozsudok neobsahuje zákonné náležitosti, v konečnom dôsledku je takýto rozsudok nepreskúmateľný. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí

vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Súd v zásade nemusí reagovať na tie tvrdené skutočnosti, ktoré pre rozhodnutie vo veci samej nie sú relevantné.

17. Súd prvej inštancie koncipoval odôvodnenie svojho rozsudku presvedčivo a opísal, čoho sa žalobca v konečnom dôsledku domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy navrhoval, ako sa vo veci vyjadroval a uviedol aj vyjadrenie žalovaného k podanej žalobe, pričom zhodnotil celý procesný postup prvoinštančného konania. Následne vo svojom rozhodnutí opísal vykonané dokazovanie, ktoré podstatné skutočnosti mal z vykonaných dôkazov za preukázané, ktoré zákonné ustanovenia na vec aplikoval a vysvetlil právne posúdenie predmetnej veci, pričom sformuloval myšlienkové postupy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. Odvolací súd konštatoval, že napadnutý rozsudok spĺňa požiadavku presvedčivosti a tým aj preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozsudku obsahuje dostačujúce vysvetlenie opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výrokovej časti rozhodnutia. Zmluvný vzťah medzi stranami sporu správne posúdil ako vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa síce vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako aj zákona o ochrane spotrebiteľa, avšak sa naň nevzťahuje zákon o spotrebiteľských úveroch upravujúci náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na ktorý žalobca v odvolaní nesprávne poukazoval a na ktorý sa aj odvolával. Poskytnutý úver ako taký totiž vôbec nebol úverom spotrebiteľským s primárnym použitím zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon ustanovuje súdom z úradnej povinnosti preskúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, avšak toto preskúmanie je vždy viazané na konkrétny nárok, ktorého sa žalobca v spore domáha; môže ísť o nárok na plnenie, náhradu škody alebo nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. V spojení s uplatnenými nárokmi súd preskúmal ex offo ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy výlučne na podklade ustanovení Občianskeho zákonníka, no nie aj na podklade zákona o spotrebiteľských úveroch. V nadväznosti na to nemohlo obstáť tvrdenie žalobcu, že ide o úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, a v konečnom dôsledku teda nemohla obstáť ani predmetná žaloba odvolávajúca sa najmä na uvedený zákon. Odvolací súd preto námietky žalobcu neposúdil ako opodstatnené.

18. S ohľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie držiac sa predmetu sporu rozhodol vecne správne, a tak rozsudok v napadnutej časti v prvom výroku vo veci samej a v treťom výroku o trovách konania podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie.

19. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorému podľa § 255 ods. 1 CSP patrí v celom rozsahu náhrada trov vynaložených v tomto štádiu konania. Podľa obsahu spisu mu však žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že sa mu ich náhrada nepriznáva (§ 262 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP).

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).